

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 11/12
v Luxemburgu 16. februára 2012

Rozsudok vo veci C-360/10
Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers
(SABAM)/Netlog NV

Prevádzkovateľovi internetovej sociálnej siete nemožno uložiť povinnosť zaviesť všeobecný systém filtrovania s cieľom zabrániť neoprávnenému používaniu hudobných a audiovizuálnych diel, ktorý sa bude uplatňovať na všetkých používateľov tejto siete

Táto povinnosť by porušila zákaz uložiť takémuto poskytovateľovi povinnosť všeobecného monitorovania a požiadavku zabezpečiť náležitú rovnováhu medzi ochranou autorských práv na jednej strane a slobodou podnikania, právom na ochranu osobných údajov a slobodou prijímať a rozširovať informácie na druhej strane

SABAM je belgickým zväzom kolektívnej správy práv, ktorý zastupuje autorov, skladateľov a vydavateľov hudobných diel. Na základe toho je najmä oprávnený udeľovať súhlas tretím osobám na použitie diel, ktorých ochranu vykonáva. SABAM vedie spor so spoločnosťou Netlog NV prevádzkujúcou internetovú platformu sociálnej siete, kde každý zaregistrovaný používateľ získava vlastný priestor nazvaný „profil“, ktorý môže sám naplniť a ktorý je dostupný v celom svete. Hlavnou funkciou tejto platformy, ktorú každodenne využívajú desiatky miliónov osôb, je vytvorenie virtuálnych komunít, kde môžu títo používatelia spolu komunikovať a takto sa spriateliť. Na svojom profile si môžu používatelia najmä viesť denník, uviesť svoje záujmy a preferencie, ukázať svojich priateľov, zverejniť osobné fotografie alebo úryvky z videonahrávok.

SABAM sa domnieva, že sociálna sieť Netlog tiež každému používateľovi umožňuje prostredníctvom svojho profilu používať hudobné a audiovizuálne diela z repertoáru SABAM tým, že tieto diela sú sprístupnené verejnosti takým spôsobom, že ostatní používatelia uvedenej sociálnej siete k nim môžu mať prístup bez povolenia zväzu SABAM a bez toho, aby za to Netlog poskytovala akúkoľvek odmenu.

Dňa 23. júna 2009 SABAM požiadal predsedu Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgicko), aby predvolal Netlog, a navrhoval najmä, aby bolo Netlog uložené okamžite upustiť od nepovoleného sprístupňovania akéhokoľvek hudobného alebo audiovizuálneho diela z repertoáru zväzu SABAM pod hrozbou pokuty vo výške 1 000 eur za každý deň omeškania. V tejto súvislosti Netlog uviedla, že vyhovie žalobe SABAM by znamenalo, že jej bude uložená všeobecná monitorovacia povinnosť, čo smernica o elektronickom obchode zakazuje.¹

V tomto kontexte Tribunal de première instance podal Súdnemu dvoru návrh na začatie prejudiciálneho konania. V podstate sa snaží zistiť, či právo Únie bráni tomu, aby vnútroštátny súd vydal súdny príkaz, ktorý by poskytovateľovi hostingových služieb, akým je prevádzkovateľ internetovej sociálnej siete, ukladal povinnosť zaviesť systém filtrovania informácií ukladaných na jeho serveroch používateľmi jeho služieb, ktorý sa bude uplatňovať bez rozdielu na všetkých jeho používateľov, preventívne, výlučne na jeho náklady a bez časového obmedzenia.

Podľa Súdného dvora je nesporné, že Netlog ukladá na svojich serveroch informácie poskytnuté používateľmi tejto platformy týkajúce sa ich profilu, čiže ide o poskytovateľa hostingových služieb v zmysle práva Únie.

¹ Smernica 2000/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (Ú. v. ES L 178, s. 1; Mim. vyd. 13/025, s. 399), článok 15.

Takisto je nesporné, že predpokladom zavedenia tohto systému filtrovania by po prvé bolo to, že poskytovateľ hostingových služieb by identifikoval v rámci všetkých súborov uložených na jeho serveroch všetkými používateľmi jeho služieb tie súbory, ktoré môžu obsahovať diela, ku ktorým sú oprávnení nositelia práv duševného vlastníctva. Ďalej, že poskytovateľ hostingových služieb určí, ktoré z týchto súborov sú uložené a sprístupnené verejnosti protiprávne, a pristúpi k blokovaniu sprístupnenia súborov, ktoré považuje za protiprávne.

Takéto preventívne monitorovanie by vyžadovalo aktívne sledovanie súborov uložených používateľmi v sieti prevádzkovateľa internetovej platformy. Z tohto dôvodu by systém filtrovania ukladal uvedenému prevádzkovateľovi povinnosť všeobecného monitorovania uložených informácií, ktorú smernica o elektronickom obchode zakazuje.

Súdny dvor ďalej pripomína, že je úlohou vnútroštátnych orgánov a súdov, aby v rámci opatrení prijatých na ochranu nositeľov autorských práv zabezpečili náležitú rovnováhu medzi ochranou tohto práva a ochranou základných práv osôb, ktorých sa tieto opatrenia týkajú.²

V predmetnej veci by však súdny príkaz zaviesť sporný systém filtrovania zahŕňal, v záujme týchto nositeľov autorských práv, monitorovanie všetkých informácií uložených u príslušného poskytovateľa hostingových služieb. Toto monitorovanie by okrem toho bolo časovo neobmedzené, týkalo by sa každého budúceho porušenia a predpokladalo by povinnosť chrániť nielen existujúce diela, ale aj budúce diela, ktoré v čase zavedenia uvedeného systému ešte neboli vytvorené. Takýto súdny príkaz by teda predstavoval jednoznačné porušenie slobody podnikania Netlog, pretože by jej ukladal povinnosť na vlastné náklady zaviesť komplexný, finančne nákladný a časovo neobmedzený systém informačných technológií.

Navyše účinky súdneho príkazu by sa neobmedzovali len na Netlog, keďže sporný systém filtrovania by mohol takisto porušovať základné práva používateľov jej služieb, konkrétne právo na ochranu osobných údajov, ako aj slobodu prijímať a rozširovať informácie, teda práva, ktoré sú chránené Chartou základných práv Európskej únie. Na jednej strane totiž súdny príkaz zahŕňa identifikáciu, systematickú analýzu a spracovanie informácií týkajúcich sa profilov vytvorených na sociálnej sieti, pričom tieto informácie predstavujú chránené osobné údaje, pretože v zásade umožňujú identifikáciu používateľov. Na druhej strane by uvedený súdny príkaz mohol ohroziť informačnú slobodu, lebo tento systém by mohol nedostatočne rozlišovať medzi protiprávnym a oprávneným obsahom tak, že jeho používanie by mohlo viesť k zablokovaniu komunikácie s oprávneným obsahom.

V dôsledku toho Súdny dvor rozhodol, že vnútroštátny súd by vydaním súdneho príkazu, ktorým sa poskytovateľovi hostingových služieb ukladá povinnosť zaviesť takýto systém filtrovania, nerespektoval požiadavku zabezpečiť náležitú rovnováhu medzi právom duševného vlastníctva na jednej strane a slobodou podnikania, právom na ochranu osobných údajov a slobodou prijímať a rozširovať informácie na druhej strane.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdného dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Fotografie z vyhlásenia rozsudku sú k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

² Rozsudok Súdného dvora z 24. novembra 2011, Scarlet Extended, C-70/10, pozri tiež TK č. [126/2011](#).